Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.1A770033625

Lietvedības Nr.1A/25/702/26

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025.gada 21.oktobrī

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese K.Kraveca

rakstveida procesā izskatīja /Nosaukums A/ sūdzībā par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Administratīvās izmeklēšanas vadības biroja priekšnieces /Persona A/ 2025.gada 26.februāra lēmumu Nr.20/3-940.

Aprakstošā daļa

[1] 2025.gada 17.februārī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Reāgēšanas pārvaldes Satiksmes drošības vadības biroja Fotoradaru nodaļas inspektore /Persona D/ (turpmāk – Amatpersona) pieņēma lēmumu par procesa uzsākšanu un soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PP00800323 (turpmāk – Amatpersonas lēmums), par to, ka 2025.gada 26.janvarī, plkst.17.59, uz autoceļa Rīga – Daugavpils – Krāslava – Baltkrievijas robeža (Patarnieki) (A6), 116,0 km, transportlīdzeklis VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) pārkāpa Ceļu satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 9.panta pirmās daļas 1.punktu, par ko atbildība paredzēta CSL 72.panta pirmajā daļā.

Pārkāpums fiksēts ar iekārtu Vector P2P, Nr.SF4501B1122-0443.

Vienlaicīgi ar lēmumu par pie atbildības saucamo personu atzīta /Nosaukums A/ un piemērots administratīvais sods – naudas sods 11 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 55 EUR.

[2] Par Amatpersonas lēmumu /Nosaukums A/ (turpmāk – Sabiedrība) iesniedza sūdzību augstākai amatpersonai.

[3] Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Administratīvās izmeklēšanas vadības biroja priekšnieces /Persona A/ (turpmāk – Iestāde) 2025.gada 26.februāra lēmumu Nr.20/3-940 (turpmāk – Iestādes lēmums) Amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, bet Sabiedrības sūdzība noraidīta.

Iestādes lēmums pamatots sekojoši:

[3.1] No 2025.gada 26.janvārī, plkst.17:59, fiksētās izejas iekārtas Vector P2P, Nr.SF4501B1122-0443 kameras fotoattēla redzams, ka Amatpersonas lēmumā norādītā vietā un laikā tiek vadīts Transportlīdzeklis, kuram fiksēts CSL 9.panta pirmās daļas 1.punkta pārkāpums, jo Transportlīdzeklis 2025.gada 14.janvārī tika noņemts no uzskaites un nodots tirdzniecībā Sabiedrībai. Ar Transportlīdzekli tika atļauts piedalīties ceļu satiksmē 5 dienas, tas ir, līdz 2025.gada 19.janvārim.

Salīdzinot Sabiedrības valdījumā esošā transportlīdzekļa VW GOLF, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/, fotogrāfijas un 2025.gada 26.janvārī, plkst.17:59, fiksētā transportlīdzekļa fotogrāfijas, secināms, ka abi transportlīdzekļi ir VW GOLF koncernā ražoti identiski vienas markas gaiši pelēkas krāsas transportlīdzekļi, kuriem ir vienādi priekšējie lukturi, priekšējie atdurstieņi un priekšējās dekoratīvās restes, no kā izriet, ka nav šaubu, ka pārkāpums ir izdarīts ar Sabiedrības valdījumā esošo Transportlīdzekli.

[3.2] Attiecībā uz Sabiedrības norādīto, ka Transportlīdzeklis visas dienas laikā atradās Rīgā, laika posmā līdz plkst.15.30 Kandavas ielā 2, pie LU Botāniskā dārza, bet no plkst.16.15 līdz plkst.20.30 Strēlnieku ielā 8, pierādījumi netika iesniegti.

Attiecībā uz to, ka 2025.gada 26.janvārī Transportlīdzeklim tika noformēta pavadzīme, Iestāde norāda, ka šī transportlīdzekļu tirdzniecības atzīme neliedza transportlīdzeklim VW GOLF izmantot valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/.

[4] Par Iestādes lēmumu Sabiedrība (turpmāk – Iesniedzēja) iesniedza sūdzību tiesā, kurā lūdz atcelt Iestādes lēmumu.

Sūdzība pamatota ar šādiem apstākļiem:

[4.1] Kā jau tika norādīts sūdzībā par Amatpersonas lēmumu, 2025.gada 26.janvārī Transportlīdzeklis atradies Iesniedzējas īpašumā/turējumā, kurš visas dienas laikā atradās Rīgā, proti, laika posmā līdz plkst.15.30, Kandavas ielā 2, pie LU Botāniskā dārza, bet sākot ar plkst.16.15 un līdz plkst.20.30, Strēlnieku ielā 8 (netālu no Skonto stadiona), kā arī norādītajā datumā Transportlīdzeklim tika noformēta pavadzīme uz tirdzniecības transporta numuru /Reģistrācijas numurs/, ar kuru arī Transportlīdzeklis pārvietojās.

Uzskata, ka Iestādes darbinieki kā Valsts iestādes pārstāvji, varēja pārbaudīt novērošanas kameras un konstatēt, ka Transportlīdzeklis atradās iesniedzējas norādītajās adresēs, taču tas netika darīts.

[4.2] Ņemot vērā, ka Iesniedzējas uzņēmumā reģistrēti tikai divi aktīvi dalībnieki – /Persona B/, kā iesniedzējas valdes locekle, un /Persona C/, kuram ir braukšanas tiesības, tad pie Transportlīdzekļa stūres 2025.gada 26.janvārī varēja atrasties tikai /Persona C/, kurš kopā ar /Persona B/ un bērniem 2025.gada 26.janvārīa dienas pirmajā daļā atradās LU Botāniskajā dārzā, bet dienas otrajā daļā, līdz pat vakaram – Skonto stadionā, kur notika bērnu futbola sacensības.

[5] Ar Rīgas pilsētas tiesas tiesneses 2025.gada 13.marta lēmumu lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2025.gada 20.oktobrī, nosakot nolēmuma pieejamības datumu 2025.gada 21.oktobris. Vienlaicīgi lietas dalībniekiem noteikts termiņš papildus paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2025.gada 6.oktobrim, par ko lietas dalībniekiem paziņots 2025.gada 13.martā.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka Iesniedzējas sūdzība ir noraidāma, bet Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

[8] AAL 5.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

AAL 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Saskaņā ar AAL 178.pantu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

CSL 9.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija un tehniskais stāvoklis atbilst Latvijā obligāti piemērojamo standartu un normatīvu prasībām, attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

CSL 72.panta pirmā daļa noteic, ka par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kurš nav reģistrēts, piemēro naudas sodu elektroskrejriteņa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no vienpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

[9] Tiesa secina, ka lietā pastāv strīds par to, vai Amatpersonas lēmumā norādītajā vietā un laikā konstatētais pārkāpums fiksēts Iesniedzējas Transportlīdzeklim.

Iesniedzēja lūdz tiesu atcelt Iestādes lēmumu, pamatojoties uz to, ka 2025.gada 26.janvārī Transportlīdzeklis visu dienu atradies Rīgā. Kā arī Transportlīdzeklim konkrētajā dienā tika noformēta pavadzīme uz tirdzniecības transporta numuru /Reģistrācijas numurs/, ar kuru arī Transportlīdzeklis pārvietojās.

[9.1] AAL 89.panta pirmā daļa noteic, ka pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma procesā ir amatpersonai.

AAL 90.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

AAL 90.panta otrā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

AAL 92.pants noteic, ka pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto administratīvā pārkāpuma procesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina administratīvā pārkāpuma procesā pierādāmo apstākļu esību vai neesību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību un izmantošanas iespējamību vai neiespējamību.

AAL 90.panta trešā daļa paredz, ka bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

[9.2] Tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti nekādi pierādījumi, kas pierādītu citus apstākļus, nekā tas ir norādīts Amatpersonas lēmumā par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu.

Tiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā Amatpersonas lēmumā ir norādīti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, proti, 2025.gada 26.janvārī, plkst.17.59 transportlīdzeklis VW GOLF ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/, tika vadīts pa autoceļa (A6) Rīga – Daugavpils – Krāslava – Baltkrievijas robeža (Patarnieki), 116,0. km, pārkāpjot CSL 9.panta pirmās daļas 1.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta CSL 72.panta pirmajā daļā.

[9.3] Izvērtējot sūdzības Iesniedzēja argumentus, Iestādes lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa konstatē, ka sūdzības Iesniedzējs nav ievērojis CSL 19.pantā noteikto pienākumu – pildīt Ceļu satiksmes likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus.

Saskaņā ar CSL 43.^{7}pantu policija ceļu satiksmes uzraudzību var veikt ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli.

Tiesa konstatē, ka pārkāpums fiksēts ar tehnisko līdzekli – vidējās ātruma mērīšanas sistēmu VECTOR P2P, Nr.SF4501B1122-0443, no kura 2025.gada 26.janvārī, plkst.17.59, fiksētā pierādījumu failā esošo fotoattēlu Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzē „Sodu un liegumu reģistrs", redzams, ka pārkāpums fiksēts transportlīdzeklim, kuram uzstādīta valsts reģistrācijas numura zīme /Reģistrācijas numurs/.

[9.4] AAL 91.pants noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe kā pārējiem pierādījumiem.

No Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā esošās informācijas izriet, ka ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/, tika reģistrēts transportlīdzeklis VW Golf, kurš laika posmā no 2025.gada 15.janvāra līdz 2025.gada 31.janvarim pieņemts tirdzniecībā Iesniedzējas tirdzniecības vietā /Adrese /.

[9.5] Attiecībā uz Iesniedzējas sūdzībā norādītajiem argumentiem, tiesa pievienojas Iestādes secinājumiem, ka apstāklis, ka Transportlīdzeklim 2025.gada 26.janvārī noformēta pavadzīme uz tirdzniecības transporta numuru /Reģistrācijas numurs/, neliedza transportlīdzeklim izmantot valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/.

Vērtējot Iesniedzējas sūdzībai pievienotos pierādījumus – transportlīdzekļa 2025.gada 26.janvāra kustību maršrutu izdrukas, tiesa vērtē kritiski, jo no minētajiem pierādījumiem nav redzams, ka tie būtu attiecināmi uz konkrēto Transportlīdzekli. Kā arī tie ir pretrunā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka Iestāde, novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, ir pareizi konstatējusi, ka izskatāmajā lietā Iesniedzēja ir vainojama CSL 9.panta pirmās daļas 1.punktā minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[10] Tiesa norāda, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk.Senāta 2004.gada 23.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22. novembra sprieduma lietā Nr.SKA-378/2005 12.punktu)*. Ņemot vērā iepriekš minēto un vadoties no procesuālās ekonomijas tiesa nevērtē pārējos sūdzībā minētos argumentus.

Tiesa konstatē, ka Iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā nav pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības pamatoti, apstrīdētais lēmums ir tiesisks un tā atcelšanai nav pamata.

Tiesu praksē ir nostiprināta atziņa, ka tas vien, ka procesa dalībnieka viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA – 219/2007 11.apakšpunktu*).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams spēkā, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz AAL 198.pantu, 226.pantu, 227.panta pirmās daļas 1.punktu, 228.pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītuValsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Administratīvās izmeklēšanas vadības biroja priekšnieces /Persona A/ 2025.gada 26.februāra lēmumu Nr.20/3-940, bet /Nosaukums A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Tiesnese K.Kraveca